

Ponedjeljak, 5. decembar 2005.

Svedok Irinej Bučko

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan svima. Molim vas da pročitate svečanu izjavu koju imate na papiru ispred sebe.

SVEDOK BUČKO: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Izvolite, sedite. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam najlepše.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodin, molim vas recite nam svoje puno ime i prezime?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Bučko Irinej.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste rođeni 24. avgusta 1942. godine, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Služili ste obavezni vojni rok u JNA 1963. godine?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I radili ste kao vojni stolar u Sloveniji. Da li je to tačno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Oženili ste se aprila meseca 1963. godine?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I sagradili ste kuću u Vukovaru i tamo ste i živeli od 1970. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam molim vas kako se zove taj deo u kome vi živite, odnosno u kom ste živeli u Vukovaru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sajmište.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, živeli ste na Sajmištu. Kada ste otišli sa Sajmišta?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sa Sajmišta kad sam otišao? Otišao sam u devetom mjesecu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koje godine?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa 1991. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi u tom delu grada živeli od 1970. godine, pa sve do 1991. godine.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam. Časni Sude, verovatno postoji manji problem. Ja znam da imamo problema sa elektronskim sistemom. Ne znam da li ćemo da nastavimo ili šta ćemo da radimo?

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, nastavite. Mi imamo jedan komplet opreme koji radi, ali drugi ne radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Onda ću ovako da nastavim. Vi ste rekli da ste bili dobrovoljac u odbrani Vukovara. Da li je to tačno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste doneli odluku da pomognete u odbrani Vukovara negde u julu mesecu 1991. godine?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta vas je navelo da postanete pripadnik, odnosno da se kao dobrovoljac javite za odbranu Vukovara u julu 1991. godine? Recite nam šta vas je motivisalo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je moj grad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. I da li se nešto događalo šta vas je navelo da stupite u redove odbrane, odnosno kao dobrovoljac da se pridružite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa navelo me to što sam se tamo rodio i volim svoj grad i borio sam se za svoj grad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da ste vi po nacionalnosti Hrvat. Da li je to tačno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da. Ja sam Rusin, ali hrvatske veroispovesti, grko-katoličke vere.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A Srbi? Šta su Srbi radili u julu 1991. godine?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Valjda bombardirali grad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Da sada porazgovaramo o avgustu mesecu 1991. godine.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja sam bio bez posla. Firma mi je bila propala i ja sam bio stalno kod kuće. U osmom mjesecu... Nije to počelo u osmom. To je počelo 2. petog kada su u Borovu Selu pobili naše policajce u Borovu Selu, to znači. A 8. petog je počelo granatiranje Vukovara avionima, ovaj, 25.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Bučko, molim vas, ja znam da vi hoćete da date svoj iskaz u velikim segmentima, u velikim komadima. Ali, molim vas, slušajte moja pitanja, pa onda odgovorite kada ja završim pitanje. Da li može tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Može.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam najljepše. Da li se vi sećate da je grad Vukovar bombardovan iz aviona?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, bio sam kod kuće.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate datuma kada se to dogodilo prvi put?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 25. osmog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svakako 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Je l' to stalno ista godina?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, naravno. Šta ste vi radili u to vreme, vojno govoreći?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sve vreme ste bili kod kuće.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Ali rekli ste nam da ste bili u dobrovoljcima koji su branili Vukovar. Da li ste vi bili u to vreme aktivni, u avgustu mesecu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam bio. Tek sam počeo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kakve efekte na grad je imalo to bombardovanje iz vazduha?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Eh, kako? Znae kako je kad se bombardira kakve posledice ima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nažalost, ja ne mogu ovde da svedočim. Molim vas recite sudijama kako je to delovalo i kakve su posledice bile po grad Vukovar?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A kakve su bile posledice? Posledice su bile strašne. Avioni su nadletali i ispuštali svoje naoružanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi videli gde su te bombe padale?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Po gradu. Ja sam bio u kući svojoj, na dvorištu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Ali osim vašeg dvorišta, da li ste videli gde su bombe padale, na koje delove grada?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Oni su avionima nadlećivali iz pravca oko Vodotornja, tamo kod mene blizu i okrenuli se i onda se vraćali i sve po Vukovaru udarali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Bučko, ja vama moram da postavim pitanje o padu Vukovara. Dakle, otprilike datumi su bili 17, 18. i 19. novembar. Da li se vi sećate tog događaja?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Vukovar je pao 18. novembra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta ste vi radili kada je pao Vukovar?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta sam radio? Vukovar kad je pao, ja sam bio u grofu Eltzu, u zgradi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta ste radili u toj zgradi?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Tamo smo bili postaviti da pazimo na muzejske vrednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vi ste ostavili te muzejske eksponate i posle toga ste pošli u bolnicu. Da li je to tačno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A, nisam ja otišao tada u bolnicu. Ja sam tamo ostao. U bolnicu sam ja došao u devetom mjesecu, tamo. I u tom devetom mjesecu bio sam ne znam koji, zadnji valjda put tamo u poseti ženi. Onda se ja opet vratio u dvorac.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Ali recite nam nešto o vašem povratku u bolnicu, dakle negde oko 17, 18. ili 19. novembra?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 17, 18. i 19. jedanaestog. Ja sam došao 19. ujutru, oko 8.00, 19. ne znam, oko 8.00, 9.00. Tako, ja ne znam koliko je bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Govorimo o bolnici, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 18. sam... Da, došao u bolnicu ujutru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ujutro 18. ili 19. novembra, da li se sećate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne. 18. jedanaestog je pao Vukovar, 19. sam ja došao u bolnicu. Ne, ne, ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste uspeli da uđete u bolnicu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam uspeo da uđem u bolnicu na ona vrata na koja sam mislio da je lakše, na hitni slučaj, pa sam otišao odgore i sreća, i tamo nisam mogao, ali bilo je staklo razbijeno, pa smo ušli unutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako je bolnica izgledala? Možete li vi sudijama da kažete šta ste tamo zatekli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Zlo, veliko zlo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je vaša supruga u to vreme bila u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ona je bila medicinska sestra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste se našli sa svojom ženom kada ste došli u bolnicu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste s njom razgovarali o čitavoj toj situaciji, o tome šta se događalo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta ste onda vi i vaša žena uradili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja sam rekao da smo gotovi i da čekamo šta će biti dalje s nama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste onda ostali tamo ili ste otišli na neko drugo mesto?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ostao sam tamo. Dovala me dole. I došla od sestre Bibe i zamolila nju da mi da neki beli mantil da ne budem prljav... na sebe, onako da se obučem, jer kaže da će doći evakuacija, da će biti bolesnika i ranjenika, pa ćemo ih natovarati na konvoj.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada govorite o ženi koja se zove Biba, to je Biba Kolesar. Je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko vam je predložio da obučete taj beli mantil? Da li je to bila Biba ili vaša supruga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, moja žena. Niko meni ne može naređivati drugi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste vi učinili kako vam je rečeno? Da li ste obukli beli mantil?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije mi bilo pravo, ali sam obukao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Da li ste vi u to vreme videli nekoga iz JNA u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam kako je izgledao vaš prvi susret sa ljudima iz JNA u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa čujte, kako je izgledao. Sreo sam gospodina Šljivančanina i doktora Ivankovića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Hajde da porazgovaramo malo o ovom danu kada ste se sreli s Bibom i kada vam je žena rekla da obučete beli mantil i kada ste ga vi obukli. Šta se dogodilo posle toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Što se dogodilo? To je bilo... Ja sam došao 19. i prenoćio tu noć u nekoj sobici sa tim sestrama. To je bio onda ujutro 20, je l'. I šta se dogodilo. Kaže: "Sad će doći konvoj, pa ćemo mi nositi ranjenike i ... "

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Molim vas da sačekate malo. Hteo bih sada da razgovaram s vama malo o 19. novembru. Dakle, govorimo o 19. Sastali ste se s Bibom. Bili ste sa svojim suprugom. Šta se dogodilo 19? Da li se sećete?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, samo 19.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, recite nam šta se događalo 19, pošto ste obukli beli mantil?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta se događalo? Ja ne znam šta se događalo. Ja znam šta je bilo nama naredeno 19. i tako da smo mi svi, te mantile ko je dobio, ko nije, sad smo čekali, na primer, 20. Ali u tom smo se mi naslonili u nekom holu za gipsaonu di se ide i tamo unutra za podrum i stajali. I tu su došli, ja ne znam kako ih nazvati, četnici. I došli su na vrata hitne. Kad su ušli, tražili su doktora Ivankovića. Ali di je on bio ne znam i neki čovjek se digo i počeo ih gurati vani. U to vreme pojavio se Ivanković, priđe njima i odmah oni počeli kao da raportiraju: "Ja sam vojvoda". Ovaj drugi kaže: "Pomoćnik". Ova dvojica stoje i šute.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi čuli šta su oni rekli doktoru Ivankoviću?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam. Ali još jedna žena je bila s njima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Da prvo porazgovaramo o toj ženi, pa onda ćemo da razgovaramo o razgovoru. Da li ste vi prepoznali tu ženu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, ja nju nisam prepoznao, tu ženu, samo sam joj lik prepoznao, jer ta žena mislim da je u Radićevoj ulici stanovala i njen čovjek je bio novinar. Ali ne znam, ali mislim da je 100 posto.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možda znate ime tog novinara za koga je ona bila udata?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Stanković, ali ime ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da su došli neki ljudi da razgovaraju sa doktorom Ivankovićem. Da li se sećate toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Jeste. Sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam sada molim vas o čemu su razgovarali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Predstavili se kako sam rekao da je jedan vojvoda, a drugi zamenik, ova dvojica su šutila tamo. I kaže: "Vaši sinovi će doći kod vas".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste vi čuli da li je doktor Ivanković nešto odgovorio toj dvojici ljudi?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ćutao je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste videli neke ljude za koje ste rekli da su četnici kako idu kroz bolnicu. Da li su oni došli 19. novembra?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da, da, da. 19. Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako su se ti četnici ponašali 19?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Oni su se ponašali... Kaže: "Dajte kojeg ustašu da zakoljem".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kad su govorili takve stvari poput: "Dajte kojeg ustašu da zakoljem", kako je to delovalo na pacijente i druge ljude koji su to čuli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Na nas je djelovalo strašno koji smo bili naslonjeni i čekali konvoj. A pojedini su ih grlili: "Evo naši spasioci".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta je sa drugima? Da li su i oni grlili svoje spasioce?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Drugi su ih grlili. Izašli iz onih soba i grlili su ih. Ove sestre i šta ja znam. Neka bila Bilička. Nje se sećam. Ona je njih grlila.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko često su četnici govorili da će ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas dozvolite mi da postavim pitanje, pa onda recite da ne znate. Koliko često su oni to govorili, odnosno koliko često su pretili ustašama?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, vikali su nekoliko puta. Ne znam, nije to bilo juče da ja baš znam koliko su često vikali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Dakle, rekli ste nam o četnicima i rekli ste nam kako su izvikivali pretnje. Da li je to na kraju prestalo.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Prestalo? Kako prestalo kad došao neki vojnik, prošetao, uzeo "kalashnikov" i kaže, da izvinete: "Marš napolje", kaže, "jer ću vas sve pobiti".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada kažete "sve" za četnike... Molim vas, dozvolite mi da završim. Dakle, koliko je četnika toga puta bilo u bolnici? Otprilike.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U bolnici? Četvorica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li su oni otišli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A otišli su kad ih je ovaj isterao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta ste vi mislili? Kako ste se osećali kada ste videli četnike?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta smo mislili? Čekali smo konvoj, valjda će sutra biti bolje kada svane.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste očekivali dolazak konvoja?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A očekivali smo ujutro, valjda oko 8.00 da će doći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite mi molim vas šta ste radili 19. uveče? Da li se sećate gde ste bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A, sećam se, sećam. Bio sam dole, dole, dole u skloništu, tamo gde su bili ranjenici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gde ste spavali ako ste uopšte spavali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam nigdje spavao. Bio sam u sobi jednoj.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je ljudi bilo u toj sobi gde ste vi bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa bile tri, čekajte. Moja žena, Ilonka i Magda i ja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako su se one osećale u to vreme?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, čekali smo ujutro da će doći, pa ćemo putovati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih hteo da razgovaram sa vama o jutarnjim satima 20. U redu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, porazgovarajmo prvo o tom jutru. Da li ste vi 20. ujutro izašli iz te sobe?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. I šetao sam hodnikom i dole izlazio, van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste izašli napolje u hodnik da li ste videli nekoga zbog čega biste bili zabrinuti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koga ste videli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Izašao sam van oko 8.00, šta ja znam koliko može da bude, možda i više, ali tu negdje ili 9.00, šta ja znam. Bila je vojska. Autobusi došli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da se sada pozabavimo periodom pre nego što su došli autobusi. Dakle, da se prvo pozabavimo vremenom dok ste vi bili u bolnici, ujutro 20. Rekli ste nam da ste izašli u hodnik. Da li ste videli bilo koga u tom hodniku? Nekoga koga ste poznavali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, jeste. Tu u hodniku sam vidio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste razgovarali s nekim ili da li se vama neko obratio u tom hodniku?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Obratio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite mi molim vas s kim ste to razgovarali? Ko je to bio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodinom majorom Šljivančaninom i sa... Pardon.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je on bio sam ili je još neko bio sa njim?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ivanković.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A o čemu ste razgovarali sa Šljivančaninom i Ivankovićem? Da li se sećate toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Prvo sam vidio šta se dešava i sve to vani. A hteo sam se obratiti njemu i da mu nešto kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. I šta ste mu rekli? O čemu ste govorili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A rekao sam mu da ja nisam ništa kriv i da sam ja civil i da ja ne želim odvade izaći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kome ste to rekli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ivankoviću.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste to rekli Ivankoviću, da li je Šljivančanin i dalje bio s njim?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste to rekli Ivankoviću, da li su Ivanković ili Šljivančanin odgovorili na to?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Odgovorio mi je Ivanković da on više nije tu gazda. Da su oni tu gazde.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je rekao "oni", na koga je mislio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Na gospodina majora Šljivančanina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li je Šljivančanin bilo šta rekao? Da li vam je on nešto odgovorio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da. Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta vam je on rekao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta mi je on rekao? Rekao mi je: "Šta si ti bolji ... "

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je objasnio šta je pod tim mislio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Rekao je: "Šta si ti bolji od onih ostalih koji su okrvavili ruke".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi nešto odgovorili? Da li ste odgovoril na to njegovo pitanje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Samo sam se okrenio i otišao pravac tražiti svoju jaknu da se obučem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gdje je u tom trenutku bila vaša supruga? Da li se toga sećate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Zatvorena u gipsaoni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre približno dva minuta rekli ste nam da kada ste izašli, shvatili ste šta se dešava napolju. Šta se to dešavalo napolju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ovi tovore ranjenike i oni su otišli, a još jedan autobus tamo na drugu stranu od zadnjeg dvorišta bolnice. To je ulica... Au... Ne mogu se sjetiti, ali iza zadnjeg dela bolnice ulica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ih videli kako odvoze ranjenike ili kako smeštaju ranjene u vozila?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da opišete uvažanim sudijama šta ste videli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Vidio sam ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, samo ipak jedan prigovor. Do sada nismo reagovali i razumemo način na koji tužilac postavlja pitanja. Ali kroz ovo zadnje pitanje baš je bilo sugerisano da li ste videli ranjenike kako utovaraju u autobus. Mislim da baš ne mora u tolikoj meri. Ako se vodi svedok, nek se pita: "Koga je video?", a ne baš toliko precizno da se ide sa pitanjem. Samo u tom smislu mislim da je previše sugestivno.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, sama ova primedba bila bi potpuno ispravna. Međutim, ako pogledate prethodni odgovor, videćete u njemu te reči. Tako da se tužilac samo vratio. Vratio je svedoka na taj konkretni odgovor. Izvolite, nastavite gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala, časni Sude. Da li možete da opišete Pretresno veću šta ste videli? Šta se dešavalo sa ranjenima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A šta se dešavalo? Koji su bili ikako pokretni i ranjenici i civili jadni, trpalo ih je u autobuse.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ranjenici? Govorili ste o ranjenicima. Da li možete da nam kažete šta se s njima dešavalo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Teški ranjenici, došao kamion i tovari u kamion, skidali s krevata. Dogurali krevete i gurali na nosilama u kamion.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada upotrebljavate reč "kamion" da li je to isto što i kola Hitne pomoći? Objasnite nam šta je kamion?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Vojno vozilo. Kamion može biti svaki kamion, ali vojno vozilo je to bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko su bili pažljivi kada su ranjenike ukrcavali u kamione?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisu bili nikako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete to malo detaljnije da opišete Pretresnom veću? Kako su prebacivani ranjenici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja nisam vidio pokraj tih autobusa nijednog doktora, nijednu medicinsku sestru. Nikog drugog da bi pomogao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da sada porazgovaramo o vama i vašoj supruzi. U redu? Da li ste vi napustili zgradu? Kada kažem "vi" mislim samo na vas.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sam sam napustio zgradu bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako ste je napustili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jednostavno, što u toj prvoj priči što sam je sreo. Produžio sam do sobe svoje. Uzeo sam jaknu i da se okrenem, kad za mnom stoji vojnik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta se desilo s tim vojnikom?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Uhvatio me za rame i izgurao me van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada vas je izgurao napolje, da li je tu bilo i nekih drugih vojnika ili nije?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kad me izgurao van, on mi je rekao da idem pravac dole da su ona dvojica koji su pregledavali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ti ljudi koji su pregledali da li su oni bili vojnici ili nisu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Civili. Ne. A vojnici su bili ovi što pregledavaju, a oni su bili civili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I gde ste otišli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U autobus.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ušli u autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ušli smo u autobus. Ušli smo u autobus. Da. Sve je već bilo puno u autobusu. Ja sam zadnji došao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je rečeno kako treba da sednete u autobus? Da li je od vas traženo da tačno na određen način sednete u autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pred bolnicom nije ništa rečeno kako da sednem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste mogli da gledate napolje iz autobusa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da. Kroz staklo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko ste autobusa videli u tom trenutku pred bolnicom?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U tom trenutku nije bio nijedan autobus. Samo naš.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli žene u tom autobusu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je autobus napustio područje bolnice?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa zatvorio je vrata, je l' i trebao krenuti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kuda je krenuo autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: On je trebao krenuti. Nije krenuo. Trebao je krenuti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam se bilo ko u autobusu obratio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije mi se obratio niko. Bila dva vojnika koji su imali "kalashnikove" i bio vozač koji se obratio, ali na loši način.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada kažete da vam se vozač obratio na loš način, šta vam je rekao, vama svima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Digo se i kaže: "Ja sam Crnogorac". Kaže: "Imam komšije Crnogorce, Hrvate, Srbe sve oko mene. Svi se slažemo. A vi četnici", ne četnici, "ustaše, vi ste", kaže... Tu sam pogrešio. Zabunio sam se na njih. "Ustaše, sve ste nam decu poklali", kaže, "i okrvavili svoje ruke".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste na kraju napustili bolnicu u tom autobusu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesmo. Krenuli smo u nepoznatom pravcu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kada ste se vozili tim autobusom, da li ste se iznenadili što ste bilo koga videli zajedno s vama u autobusu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako se nisam iznenadio. Digne se jedan čovjek i lupa po prozoru i viče: "Evo mi brata vani". A on bio vojnik. Kaže: "Mene su uhvatili, bio sam ranjen i u bolnici su me polivali krvlju i rekli da sam klao i ubijao". Ali šofer nije stao autobusom. Kaže: "Samo te tvoj brat može spasiti".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste videli tog čoveka koji je bio napolju koga je ovaj čovek iz autobusa zvao? I da li ste tog čoveka koji je bio napolju, videli ranije?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Video sam samo je bio u drugoj odori, po Faci, zato što ja mislim da su to bila braća koji su tamo bili, pa ja nisam... Taj crni, to je crn bio čovek, ovako krupniji, mali, nije bio baš jako visok. Ali ja mislim da se on Faca zvao. A otac mu bio Husnik Milan. To su bila dva brata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da ste ga videli u drugačijoj odeći. Kakvu je odeću nosio koja se razlikovala od te koju je tada imao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kapa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kakvu je kapu nosio koju ste videli na njemu ranije?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Imao je onu šajkaču.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A gde ste videli tog čoveka da nosi tu kapu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ona Kraševa ulica prema Sajmištu, ali ja sam odmah skužio di smo mi, jer ja tamo stanujem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se u jednom momentu autobus negde zaustavio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Zaustavio se, ali u vojarni, u kasarni se zaustavio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to bila kasarna JNA u Vukovaru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: JNA, da. Ove vojske što je nekad bila u Vukovaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada se autobus zaustavio u kasarni JNA u Vukovaru, da li ste videli da li je tamo bilo i drugih autobusa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako ne bih vidio kad su četiri autobusa stajala. Mi smo sve njih obišli i dotjero nas je na prvo mjesto, tako da smo mi po broju bili prvi od nazad, je l'. Od napred, pa nazad, prvi smo bili. Tamo je peti bio zadnji autobus .

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada se autobus zaustavio da li je bilo ko izašao iz vašeg autobusa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jedan je izašao, ja ne znam je li onaj, ali jedan je izišio, izaša, pošto sam ja već sjedio kako sam zadnji ušao, bio sam do vrata. I on je izašao i tamo je bilo časnika, neke vojske, bilo šajkaša, onih šubaraša. Šta ja znam kako se zovu već. I on šta je njima pričao, nešto šaputao tamo i oni njega odveli tamo iza našeg autobusa prema onim autobusima. I šta ja znam di su oni dalje otišli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu sada da vam postavim neka pitanja o tom njegovom izlasku iz autobusa. Rekli ste nam da je tamo bilo oficira. Odakle su došli ti oficiri kada se autobus zaustavio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Bio je to smišljen plan. Oni su bili tamo kod autobusa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko ste oficira videli po vašoj proceni?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta ja znam koliko je bilo, dvojica, trojica. Šta ja znam. Oni su... Samo znam da su označeni i po tome sam znao da su časnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste bili u mogućnosti da razlikujete redovne oficire JNA i oficire rezerviste?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako ih ne bih razlikovao kad sam služio vojsku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li su ovo bili redovni ili rezervni oficiri?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Redovni oficiri JNA vojske.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste videli dvojicu, trojicu redovnih oficira JNA. Da li ste videli još neke druge vojnika u kasarni JNA kada se zaustavio vaš autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ti isti vojnici su bili pomešani s ovim drugima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada govorimo o tim drugima, da li ste u mogućnosti da procenite koliko je bilo tih drugih vojnika?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam ja koliko. Pa bilo je valjda pedesetak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kakva je bila atmosfera u to vreme kada se autobus zaustavio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Žalosna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta mislite kad kažete "žalosna"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A zato što su udarali po autobusima, vikali, psovali "Klaćemo ustaše", "Jebo vas Tuđman", "Jebo vas u guzicu", "Hoćete li opet glasati za njega". Ma to su reči koje ja nikad nisam upotrebljavao. To nije bilo za slušati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je bilo ko od oficira JNA zaustavio te ljude kada su vam pretili i kada su se tako ponašali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisu maknuli ni prstom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kakve je to imalo posledice na vas kada su rekli da će da pokolju ustaše?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kakve posledice... Da se nisu ljudi osećali. Znao zašto? Zato što su to ljudi civili koji nisu ni zašto krivi, a vole svoj grad, pa žrtvovali se za grad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako su se ljudi ponašali napolju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A nemojte me pitati. Lupali ..

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Žao mi je što moram to da vas pitam. Da li možete da mi odgovorite na to?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Mogu. Imali ovo su šubaraši, šajkaši, šta ja znam, šipke, komadi. Lupali, vikali. Skupa su svi to radili. Nema tu ko nije radio. A šta se desilo. Kad su ljudi izlazili iz autobusa bilo je svašta. Gazilo, udaralo. Ko je kako koga hteo. Koji su bili... Išli u autobus kad je došao jedan kapetan, pardon ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možemo sada da govorimo o ljudima koji su udarali? Čime su ih udarali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čime su? Kojekavim šipkama. Svačim. Šta su imali u rukama. Neke komade drveta, od šipke odsečene. Udarali. Kad te udari, pukne lubanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je neko od tih ljudi koje su udarani pao na zemlju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pao, naravna stvar pao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta se desilo kada su pali na zemlju? Da li je prestalo premlaćivanje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A nije... Ja ne znam kako je ko kad stao. To je premlaćivanje došlo tako što je u to vreme došao jedan časnik unutra u naš autobus.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Ja se izvinjavam mom uvaženom kolegi. Samo jedna intervencija na zapisniku. To je strana 21, red 15. Ušlo je kada je moj uvaženi kolega pitao da li je neko pao: "*Yes. Certainly. All of them fell*". Ja mislim da svedok nije rekao: "*All of them*". Ako bi mogao... Znači, rekao je da su poneki. Možda bi moj uvaženi kolega mogao da razreši ovu dilemu oko zapisnika sa svedokom. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih ponovo da vam postavim pitanje, kako bi bila jasna situacija. Rekli ste nam da su ljude udarali i da su neki pali na zemlju. Da li su neki pali na zemlju ili su svi pali na zemlju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je... Ti ljudi su izlazili iz autobusa, ali na ovaj način. Sad ću vam ja reći kako je to bilo. Došao jedan kapetan unutra u naš autobus i dva vojnika i drže neki papirić u rukama. I u to vreme došao sa strane jedan autobus, šesti, prazan. I on je rekao: "Koga ja sa ovog papirića prozovem, mesto mu je u onom praznom autobusu". Tako je i bilo. Prozvao je mene prvog iz prvog autobusa i nije mogao pročitati moje ime. I pročitao je kao da je mucao. Tako je pročitao i kaže: "Ti u onaj autobus preko". Ja sam izašao i ušao. I sedeo sam u tom autobusu. Iz mog autobusa izašao je Šelebaj i njegov otac, oba dvojica Šelebaja. I tako smo mi sedeli. U to vreme dođu dva vojna policajca. Dovede ih isto neki kapetan, koji je došao s njima. Ušli unutra. Kapetan kaže: "Nemojte ih tući". U to vreme iz onih drugih autobusa počeli se gurati ljudi u naš autobus. Tu je ta tuča velika nastala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vas zaustavim ovde. Rekli ste nam da je jedan oficir rekao: "Nemojte da ih tučete". Da li je premlaćivanje prestalo pošto je on to rekao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije. On je to rekao tim policajcima. Kako ulaze oni tuku njih i guraju, je l'. U taj autobus. "Nemojte ih tući". Je l' to važno za one što tuku ili za ove koji unutra uđu, je l'. Ali ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je oficir bio ozbiljan kad je rekao: "Nemojte da ih tučete"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To ne mogu znati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada je došlo do tog premlaćivanja, da li je oficir pokušao to da zaustavi, da spreči da vas sve premlaćuju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Izgubio se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto se izgubio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nismo ga videli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta se desilo kada su vas tukli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta se desilo? Nastavili su što su oni vani tukli. Ali nastavili su i policajci.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I u tom periodu da li je bilo ko od oficira JNA pokušao da zaustavi to premlaćivanje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Niko ni prismrdio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste ušli u jedan prazan autobus. I mislim da ste nam rekli da su i drugi ušli u taj prazan autobus. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko je prvi ušao u taj prazan autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja sam prvi ušao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli i kako drugi ulaze?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Vidio sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli da li su bilo koga od tih drugih tukli pre nego što je ušao u autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Naravno. Kad je došao jedan razbijene glave, sve mu je curila krv po licu, unutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je ljudi na kraju ušlo u taj prazan autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ušlo ih, brate mili, 15 i više. Više od 15. Ne znam, 15 i nekoliko. Ne znam koliko. 15 ljudi sigurno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je vremena prošlo pre nego što je taj autobus u koji ste vi ušli napustio kasarnu JNA?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije on napustio. On zatvorio vrata i oni ljudi koji su bili u mantilima što su trebali da tovare ranjenike, nažalost, dobili su batina više nego kiše. Udarali su ih kako su htjeli. Ali ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A gde se to dešavalo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U autobusu. Policija tukla.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to vaš autobus ili drugi autobus koji ste vi mogli da vidite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Taj u kojem sam ja bio. Nisam drugi vidio. Taj jedini jedan, šesti, koji je stajao, to je taj bio prazan i taj se napunio s tim ljudima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li je taj vaš autobus otišao iz kasarne JNA?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, otišao je. Ali, nažalost, nismo znali ni kud ni koji pravac idemo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate povratka nazad tim autobusom?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sjećam se samo kad sam vidio di sam, da sam opet tamo blizu moje kuće.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi išta videli da se događa dok ste se vraćali autobusom?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije se ništa događalo samo su vikali, radili su šta su hteli i tako. Viču na vas: "Klali ste, ubijali ste, poklali ste nam decu", i svašta. To su one stvari što se ne mogu pričati. Znae kada ste zatvoreni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite sudijama šta su govorili da će da vam urade?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A ubiće nas, nego šta će biti s nama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Autobus se vratio i zaustavio se blizu bolnice, da li je to tačno ili nije?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kada se autobus zaustavio da li ste vi izašli iz autobusa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesmo. Bio je zaustavljen i onaj krvav otvori vrata, onaj krvavi izašao i uvalili ga policija... ovaj, vojska i odveli valjda u bolnicu. Di su ga odveli, ne znam di su ga odveli. Mislim ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi čuli šta su rekli čoveku koji je bio krvave glave?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisu ništa kazali sad. Ali tamo su vikali. Tu je prošao i otišao u bolnicu. Nisam vidio šta su rekli njemu. Niti da li je išao kod njih.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste se toga dana ponovo sreli sa svojom ženom?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Došla kod autobusa i lupa po autobusu i više i hoće unutra da me spasi. Ma kakvi, ni prismrditi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi na kraju izašli iz autobusa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Došao gospodin Šljivančanin i Bogdan, portir i još neki major, ne znam koji je, ali ga nisam baš dobro poznao. I kaže: "Izlazite. Bili ste vojnici".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste vi izašli iz autobusa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Prvi, kaže, da se na rub postrojite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste se vi onda i postrojili kod ivičnjaka?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Mi koji smo bili u autobusu, postrojili smo se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta se onda dogodilo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin pita Bogdana je li me pozna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta je Bogdan rekao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ne pozna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li je gospodin Šljivančanin nešto rekao posle toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Rekao Bogdanu... Ne, rekao meni da li ja poznajem Bogdana.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi odgovorili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ne poznam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta se onda dogodilo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin kaže: "Marš".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pošao sam, naravna stvar kad me mršne. Otišao sam prema bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ: Izvinite, časni Sude. Mislim da prevod koji je unet na strani 26, u redu 14, ne odgovara onome šta je svedok rekao, pa bih molio da se tačno prevede ono šta je svedok rekao, da ja ne ponavljam. Na strani 26, red 14.

SUDIJA PARKER: Srećno gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dakle, molim vas gospodine, recite nam još jedanput šta vam je rekao major Šljivančanin kada ste vi rekli da ne poznajete, odnosno da ne prepoznajete Bogdana? Da li se sećate izraza koji je izgovorio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa: "Marš". Kaki izraz drugi. "Marš", rekao: "Marš". Šta to znači njemu, ja ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta je bilo s drugim ljudima iz autobusa? Šta se s njima dogodilo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam. Oni nisu za mnom išli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi znate imena nekih ljudi koji su bili s vama u autobusu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A, pa znam: Kolja, Šime. On je bio vozio Prvu pomoć ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo pre nego što nastavimo, taj Kolja, da li znate kako se preziva? Ako je on Bibin ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kolesar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Koja druga imena znate, molim vas?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šime, on je bio vozio Hitnu pomoć.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate još nekoga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ko je Sić?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sić?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, Sić. Ko je bio Sić?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čovjek isto koga sam poznao u autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi Sića poznavali od ranije?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako da ne, njegova žena radila u bolnici. Kako ga ne bi poznavao kad su nam dolazili u posjetu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste znali još nekoga ko se ukrcao u autobus?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šimeta brat.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako se zove Šimetov brat?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jakov, mislim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate još neka imena?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Onaj krvavi što je izašao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znate li kako se on zove?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Adžaga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste nam govorili o čoveku po imenu Bogdan. Molim vas recite Sudu ko je bio Bogdan?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: On je bio vratar u bolnici i znao sve.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate u kojoj je političkoj stranci bio Bogdan, odnosno kojoj je on strani pripadao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja vam to ne mogu reći kad ja nikada nisam ni kontaktirao, samo znam da je bio na portirnici, jer sam dolazio kod žene na posao više puta. Kojoj stranci, ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste otišli, rekli su vam: "Marš". Da li znate šta se događalo sa drugim ljudima. Odnosno, da li ste videli šta se događalo sa drugim ljudima iz autobusa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne. Ne znam ja šta se posle događalo kad smo svi izašli. Šta je bilo tamo, kako su izlazili i kako... Jesu li oni išli na kontrolu kao ja, ja ne znam kad sam ja otišao. Ja ne znam šta je bilo s njima, di su oni završili i to. Ja samo znam da sam ja maršnut i ja sam otišao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gde ste otišli kada vam je rečeno da odete?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Otišao sam prema kapiji i susreo ženu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A pošto ste se sreli sa svojom suprugom šta ste učinili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Otišao sam u krug gde su svi stajali, u bolnici. Tamo pred kapiju i okolo bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi na kraju otišli iz Vukovara?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kako ste otišli iz Vukovara?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Žalosno. Tovarili su nas u autobuse i rekli su ko će za Novi Sad, a ko će za Zagreb.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi u to vreme želeli da odete iz Vukovara?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako bih želio otići iz Vukovara, a branio svoj grad?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I gde ste vi na kraju otišli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A nikud. Otišli smo u Mitrovicu. Samo da vam kažem put kako smo išli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da ukratko razgovaramo o toj temi. Da li ste vi bili u autobusu ili u nekom drugom vozilu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U autobusu, brate mili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to bilo u konvoju ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kakav konvoj. To je bio autobus za autobusom, civilni autobusi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I koliko je autobusa bilo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To vam ne mogu reći. Ne znam ni koliko je bilo ispred mene, ni koliko iza mene. Ja se nisam... Ni mogao se okrenuti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate svoje evakuacije ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sjećam se, kako da ne. Neću ni zaboraviti dok sam živ.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete sudijama da ispričate nešto o evakuaciji?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Drage volje. Krenili smo od bolnice, ali u nepoznatom pravcu. I kad smo došli na negoslavčki put, odmah sam znao di ćemo. Nije bio to Zagreb odmah sam znao. I šta se desilo? Oni nas voze od Sajmišta prema Negoslavicima. Ali to ide, ide. Ići ćemo za Zagreb. Voze. Voze polako, fino... Došli smo ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I gde ste vi na kraju stigli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Di smo stigli? U Mitrovicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste nam govorili o dva susreta sa majorom Šljivančaninom. Kako vi znate da je ime čoveka o kome govorite bilo Šljivančanin?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, fino. On je došao, ja ne znam kad. Ja mislim da on nije došao prvi put 20. i da je on morao biti u bolnici 19. Jer se po bolnici pričalo za njega, kakav je i šta je. I oni su rekli da se njima predstavio da je taj tip.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi možete Sudu da opišete čoveka koga nazivate Šljivančanin? Možete li da nam kažete koliko je on visok?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Imao je brkove, visok je dosta bio. Dosta i jak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas možete li da nam kažete koji je čin imao čovek koga opisujete kao Šljivančanina?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Mislim da je majora bio čin, ali ne znam ja činove jer sam ja davno služio vojni rok.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete kako se ponašao čovek za koga kažete da se zvao Šljivančanin kada ste ga sreli? Da li možete da nam kažete šta ste vi mislili kakav je on stav imao? Kako se ponašao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: K'o paun podigao rep i samo bi leteo.

TUŽILAC MOORE: Ja nemam više pitanja. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vama, gospodine Moore. Gospodine Domazet, izvolite. Gospodine, sada će vas ispitivati gospodin Domazet.

SVEDOK BUČKO: Da.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobar dan gospodine Bučko.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja sam Vladimir Domazet, advokat gospodina Mrkšića i ja ću vam postaviti neka pitanja, pa vas molim da kod odgovora sačekate da se ovo pitanje pojavi na ekranu, pa da onda odgovarate, obzirom da govorimo jezik koji obojica razumemo, pa je prevodiocima malo teže da to prevode.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste, odgovarajući na pitanja mog uvaženog kolege, rekli da je po vama, kako ste rekli, počelo sve sa Borovim Selom 2. petog 1991. godine. Jesam li u pravu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato šta je to bilo 2. petog tačno, jer vi ste samo spomenuli da su ubijeni, kako ste rekli, neki naši policajci?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne neki naši, nego naši hrvatski policajci.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Upravo vas pitam znate li šta je to bilo? Kako je došlo do toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako je bilo? Ja tamo nisam bio. Samo sam bio pred bolnicom kad su ih mrtve vozili, a to... Bilo je priče da idu na pregovore.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, čuli ste priču da su išli na pregovore i onda poginuli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli koliko je to bilo policajaca ili koliko autobusa ili koliko kamiona, da li znate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ne mogu kazati jedan ili dva ili tri kad tamo nisam bio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A možete li mi reći zbog čega pregovori, oko čega pregovori su to trebalo da ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Valjda su ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pregovaraju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte me tako šta i pitati. Otkud ja znam. Nisam ja političar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sami ste rekli da ste čuli da su išli da pregovaraju. Pretpostavljam da taj izvor informacija koje ste imali je govorio o čemu i šta bi imala sa kim policija da pregovara? Da li nešto o tome znate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja sam obični građanin Vukovara dragi gospodine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne sumnjam u to gospodine Bučko, ali upravo kao običan građanin, ako imate neku informaciju, onda imate. Vi ste mi prvi put rekli i prvi put sam čuo to da se radilo o nekim pregovorima. Ja vas pitam na osnovu čega ste znali da su bili u pitanju neki pregovori?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pitajte vi ove tamo što sede.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Bučko, ja vas moram da pitam i ukoliko želite, ukoliko ne želite ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemam šta da kažem kad nisam bio tamo. Šta ja znam. Ja nisam ni povjesničar, ni političar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Preći ćemo preko toga. Kažite mi šta se odigralo posle tog 2. petog 1991. godine?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ništa. Šta se odvijalo. Znao kako, kad nekog napadnete na njegovu kuću... šta se odigrava.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa koju kuću? Da li su ti policajci došli u kuće tih koji su pucali na njih ili su ovi došli da pucaju ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisu ovi došli da pucaju, nego vojska pucala na njih, da bude jasno, JNA. Nećemo okolišati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: O kom incidentu govorite gospodine Bučko?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: O tom u Borovom Selu. O tom što ste me pitali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li reći da je to, u stvari, JNA pucala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na policajce?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne JNA, ta vojska koja je bila tamo. Ne mogu ja samo jednu okriviti. Ja ne znam ko je bio. Ili čista JNA ili mešani. Ja ne znam, ne mogu... Nisam bio tamo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali ja vas više nisam uopšte pitao o tom incidentu. Ja sam rekao, završili smo s tim i pitam šta je bilo ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa to vi okrećete svoje da me uvatite na nečem. Ne možete vi sa mnom ništa. Prvo i prvo, neću više da odgovaram na vaša pitanja. Da smo čisti. Ne možete me prisiliti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Bučko ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas pitam posle 2. petog, dakle u petom mesecu ili kasnije, u šestom mesecu, možete li mi reći šta se dešavalo u Vukovaru i okolini? Vi ste stanovali i dalje u Vukovaru, živeli i dalje na Sajmištu. Odgovarali ste o

tome na pitanja mog kolege tužioca i ja vas molim da odgovorite na ova pitanja koja vam postavljam.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Samo mi odgovorite koja želite pitanja, a ne da ja odgovaram. Koja vi želite pitanja da vam odgovaram i šta se dešava.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitaću vas, evo, konkretno ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, to da ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su počele da se postavljaju barikade u pojedinim naseljima ili u okolini Vukovara, samom Vukovaru, Borovu Selu. Borovu Naselju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ako sam ja sa Sajmišta, ja odgovaram za svoju ulicu i svoj ovaj park, kako bih vam... to naselje di se ja nalazim, di je moja općina i di sam ja. A šta je bilo sa strane... Što vi mene hoćete navući... Ja to ne znam. Čoveče, ja nisam bio dalje od moje kuće do bolnice, kuća, bolnica, kuća, bolnica i tu sam završio svoj rat i da mi više ne bi navlačili jedan drugoga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Bučko, šta mislite pod tim "da ne bi navlačili jedan drugog"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa vućete me da ne bih ja vama nešto u prilog dao i šta ja znam. To je bilo tako i tako i ja dalje više ne znam. Ja ne mogu govoriti ono što ja ne znam. Ja sam tu prisegu metnuo i rekao sam da ću istinu govoriti. Nemojte me sada ispitivati takve stvari: šta je bilo u Borovu, šta je bilo u Berku, šta je bilo u Berkasu. Šta ja znam šta je bilo. U mom mestu nije bilo... U mestu di sam ja bio: Slavonskih brigada, Istarska, Leobara i tu te ulice di sam ja, tu nije bilo nikakvih brigada... Ovaj, barikada vaših bilo. Nije bilo i ne mogu kazati da je bilo. A di je bilo, ja ne znam. To vi meni objasnite. Nemojte takvi biti da stvarno se dignem i da kažem da neću više s vama da razgovaram. Pa nemojte me prisiljavati... Pitate me ono što ja... di ja nisam bio. Pitajte me grad... kažem od do. Jesam li govorio iskreno: od do što znam. A što ja ne znam nemojte mi naturavati ili ćemo prekinuti.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bučko, molim vas... Pogledajte prema sudijama na trenutak, molim vas. Vi ste ovde da biste nama pokušali da pomognete da shvatimo ono šta vi znate o događajima koji su se desili u Vukovaru. Mi tamo nismo bili, dakle nas troje sudija, ali mi moramo da pokušamo da saznamo šta se tamo dogodilo. Vi ste tamo bili, što znači da mi od vas moramo da saznamo ono šta vi znate. A vi ćete nama u velikoj meri da pomognete ako to budete mogli da nam kažete, dakle ono šta znate. E sad, način na koji se od vas traži da nam pomognete je takav, da morate da slušate pitanja koja vam se postavljaju, koja vam postavljaju razni advokati. Oni će da postavljaju pitanja koja su značajna za ovo suđenje. Ako vi znate nešto o stvarima o kojima vam je postavljeno pitanje, onda vi nama lepo recite šta znate. A ako ništa ne znate o onome o čemu ste pitani, samo recite: "Meni je jako žao, ali o tome ja ne znam". Onda će vam biti postavljeno pitanje o nečem drugom. Nema nikakve potrebe da se vi uzrujavate zbog pitanja samo zato što ne znate odgovor na njih. Naime, ako vam se postavi pitanje i vi kažete da ne znate neki odgovor, i mi tek onda znamo šta vi zapravo znate, a šta ne znate. Zato vas molim da dakle, razumete taj postupak. To možda nije

nešto na šta ste vi navikli, ali ne morate da se uopšte brinete, niti uzrujavati ako, recimo, treba da kažete: "Ma slušajte, ja o tome ništa ne znam". Zato vas molim da pokušate da nam pomognete od sada, pa nadalje i to tako što ćete saslušati pitanje koje vam postavlja advokat i da date odgovor najbolje što možete. I naravno, recite nam kada ne možete da date odgovor, a mi ćemo da vam budemo jako zahvalni. Gospodine Domazet, sada možete da nastavite. Izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dakle, gospodine Bučko, moje pitanje su bile barikade. Zna li nešto o barikadama? Zna li nešto da su postojale i ako znate, kažite nam nešto o tome?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čuo sam za njih, ali ko je postavljao ja ne znam. Znam da u mojoj ulici, u mom kvartu nije ih bilo i ne znam odgovoriti drugo ništa. Znači ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li mogu da razumem iz vašeg sadašnjeg odgovora, a i malopre, da ste se uglavnom u to vreme kretali u svojoj ulici, tih nekoliko ulica i ništa više od toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Te ulice su sve skupa tri kilometra u krug. Ili možda dva... ovaj, dva kilometara... to su ovako uske ulice, samo ceste dele jednu.... To je jedno naselje, malo. Četiri ulice ima. Eto. Sve se dalje spušta gradu. To je na jednom brdašcu. Kod vojarne. Eto, pa znate. Ko zna vojarnu, zna kakvo je to mesto. Kako kod vojarne postaviti barikadu? Ko je to vidio?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada opisujete taj kraj, dakle opisujete taj kraj od nekoliko ulica, je li vas dobro razumem da ste se u ovo vreme samo tu kretali svojom ulicom i eventualno nekom od tih okolnih ulica i da nigde dalje niste išli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Nisam nigdi dalje išao, da. Eto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali pomenuli ste i odlaske do bolnice. Koliko ja znam, to nije baš tako blizu Sajmišta.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Vozio sam se do bolnice, ja i moja gospođa. Da znate i to. Zato što nisam radio, vozio sam je na posao u bolnicu. Da vam bude jasno. Dok se moglo. Nemojte misliti kad granate padaju. Samo kad se moglo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vi ste svojim vozilom vozili svoju suprugu u bolnicu i vraćali se nazad u kuću?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je bio vaš put?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. Prvi puta ona je stigla u bolnicu 25. osmog. Dobila telefonski poziva 25. osmog i došla bolnička kola po nju i natovarili je i ošla u bolnicu, jer je morala doći raditi. Da vam bude jasnije, jer drukčije ne znam objasniti. I kad ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: I kako je ošla, onda su ostajali po 24 sata raditi. Kad sam mogao, kad je javila, kad se mogla javiti, dolazio sam, kad nije se moglo, onda

sam ja ošo u bolnicu kad je počelo već gadno biti. I tako sam jedno dva, tri dana bio u bolnici, da vam objasnim, da znate di sam se kretao. Onda sam tamo popravljao prozore, pošto sam te struke, fino i šta sad ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Hvala. Hvala, gospodine Bučko ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa da vam kažem ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Doći ćemo do toga ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte me samo obrlatiti. Hoćete da me srušite, da vam ja nešto kažem što nije bilo. A ja to ne mogu reći. Moje je srce tako, da ja ne mogu lagati. Ja ne znam lagati. Kod mene niko ne laže.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Bučko, upravo od vas tražimo istinu i samo istinu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Samo istinu, ja sam tako izjavio

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I ja ću vas ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: I molim vas nemojte me navlačiti ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To pitati, ali vas molim da ne upadate u reč ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. Hvala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I... i molim vas ...

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, ja mislim da je ...

SUDIJA PARKER: Ja mislim gospodine Domazet da je dobro vreme. Kao što znate u ostatku popodneva sudije imaju plenarnu sednicu i to je jako žalosno, ali i takve stvari se događaju. Gospodine Bučko, plašim se da ćemo mi sada morati da prekinemo s radom, pa ćemo da nastavimo sutra u 14.15.

SVEDOK BUČKO: Dobro.

SUDIJA PARKER: Dobro. Izvinjavam se, sutra ujutro, ujutro u 9.00.

SVEDOK BUČKO: Slažem se.

SUDIJA PARKER: Nadam se da vam neće smetati što ćete morati da ustanete i dođete tako rano.

SVEDOK BUČKO: Ni tamo mi nije smetalo, ne smeta mi ni ovde.

SUDIJA PARKER: To je jako dobro. Dakle, nemojte da zaboravite tokom večeri da ćemo mi nastojati da ovo vaše svedočenje obavimo što je moguće brže, a vi ćete u tome da nam pomognete ako budete slušali pitanja, odgovarali na njih kratko. A ako neki odgovor ne znate, slobodno recite i onda ćemo moći dosta brzo da radimo, a to će onda i

vam da stvara manje brige i problema, a pomoći će svima da dođemo do kraja vašeg svedočenja što je moguće pre. A ja sam siguran da vi baš to želite. Dakle, sada ćemo da prekinemo i nastavićemo sutra. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja bih samo zatražio smernice od Pretresnog veća. Ovo je poslednja nedelja ove konkretne sednice. Svakako će da se vodi unakrsna ispitivanja koje će da vode moje uvažene kolege. Ja pretpostavljam da će to da traje veći deo sutrašnjeg dana. Nadamo se da ćemo da završimo. Imamo još dva svedoka i pretpostavljam da će trebati dan do dan i po za svakoga od njih, što znači da ćemo zapravo to da završimo negde do četvrtka. Imamo još jednog svedoka na raspolaganju koji još nije stigao. Uzevši u obzir vreme koje imamo na raspolaganju, ja ne bih hteo da počnem sa ispitivanjem svedoka u petek ujutro ako toga dana završavamo i stvarno bih hteo, kako bih pomogao tom svedoku, da pitam da li bi Pretresno veće htelo da završi i ovog svedoka, pa onda još tu drugu dvojicu, pa da se ne dovodi svedok ako nema za to potrebe. Ali, mi možemo da ga dovedemo ukoliko je to potrebno.

SUDIJA PARKER: Ja pretpostavljam da Odbrana neće da ima prigovor na ovo.

ADVOKAT VASIĆ: Ne časni Sude, neće imati prigovor da završimo dakle glavno i unakrsno ispitivanje svedoka, da kolega ne dovodi svedoka koga ne možemo završiti u toku ove nedelje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam najlepše gospodine Vasiću. Gospodine Moore, vaše su molitve uslišene.

TUŽILAC MOORE: Hvala vama, časni Sude.

